

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เมื่องจากความก้าวหน้าของสหกรรมวิชาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาตนเองเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง และสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ ซึ่งกระแสการเร่งพัฒนาและสภาพเศรษฐกิจที่ต้องแข่งขัน ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยทำให้เกิดการปรับตัว เพื่อแข่งขันมีค่านิยมทางวัฒนธรรมที่สูงขึ้น เกิดการเอารั้งเอาเปรียบซึ่งกันและกัน มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองมากกว่าส่วนรวม ขาดคุณธรรมจริยธรรมขาดสมดุลทั้งทางจิตใจและวัตถุมากกว่าจิตใจมากขึ้นทุกๆ อย่าง เราจึงเห็นได้ว่าบุคคลในสังคมมีความสำนึกรักต่อส่วนรวมลดน้อยลงทุกที่ ซึ่งดูบ่งชี้อย่าง ๆ ที่มองเห็นทั่วไป อาทิเช่น การจะไปที่ไหนก็จะเห็นแต่ป้ายจำนวนมากเขียนไว้เพื่อเตือนสติคน เร่น

“โปรดเห็นใจแก่สตรีและคนชรา”

“โปรดช่วยกันรักษาความสะอาด”

“ห้ามน้ำหนึ่น้ำลายลงบนพื้น”

“ห้ามกิจขยะ”

“โปรดทิ้งขยะลงในถัง”

“ห้ามน้ำหนึ่นบุหรี่”

“ห้ามทิ้งกันบุหรี่”

“ทิ้งขยะปรับ 2,000 บาท”

“ทิ้ง จัน ปรับหนึ่งพัน”

“ปืนลงชั้นเดียวโปรดใช้บันได”

“โปรดทำความสะอาดก่อนออกจากห้องน้ำ”

“ปิดน้ำ ปิดไฟ ปิดแอร์ ก่อนออกจากห้อง”

“โปรดอย่าทำลายสิ่งของสาธารณะ”

“งบประมาณนี้จำกัด โปรดใช้อย่างประหยัด”

“กรุณาอย่าทิ้งผ้าอนามัยลงในโถส้วม”

ป้ายดักขยะ เช่นนี้ซึ่งมีอักษรภาษาไทย หากทุกคนมี “จิตสาธารณะ” และป้ายเหล่านี้คงไม่ต้องทำติดให้เกลื่อนไปหมด แต่ทั้งนี้ เพราะคนไทยยังคิดถือคำพูดที่ว่า “ทำอะไรได้ตามใจ ก็อย่างไร” ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องร่วมกันสร้างจิตสาธารณะให้กันและกัน ในสังคมให้มากขึ้น

ปัญหาสังคมในปัจจุบันมีมากน้อยที่เกิดจากขาดจิตสาธารณะของบุคคล เช่น กรณีที่เป็นข่าวครึกโครมว่ามีคนไปดองคนดับเตาไฟฟ้า ซึ่งเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินจำนวนมากของรัฐ รวมทั้งสร้างความเดือดร้อนให้แก่ชาวบ้านทั่วไปที่ได้รับผลกระทบจากการไม่มีไฟฟ้าใช้ การกระทำการดังกล่าวถือว่าเป็นการขาดความรับผิดชอบต่อสังคมหรือจิตสาธารณะนั่นเอง

นอกจากนี้ปัญหาที่เกิดจากขาดจิตสาธารณะที่อยู่ใกล้ตัว ซึ่งมีอักษรที่สามารถทุกคนในสังคมควรต้องระหันกัน เช่น

- ปัญหายาเสพติด ซึ่งเกิดจากความเห็นแก่ตัวของผู้ชาย ไม่นึกถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อสังคมโดยรวม
- ปัญหาการปล่อยบ้านเสียออกจากโรงงาน โดยไม่ผ่านการนำบัตร์ทำให้เกิดความเสียหายต่อการเกษตรและชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน
- ปัญหาการขอรถบัตรโดยไม่ดันเครื่องบนต์ ทำให้เกิดควันพิษโดยเฉพาะในเมืองใหญ่
- ปัญหาเด็กถูกทอคลัง ทำให้เกิดปัญหาด้านการเลี้ยงดูให้เป็นเด็กที่มีคุณภาพ ซึ่งต้องเป็นผู้ใหญ่ในการพัฒนาสังคมในอนาคต
- ปัญหาการใช้ทางเดินสาธารณะเพื่อประ邈ชน์ส่วนตัว โดยไม่คำนึงถึงส่วนร่วม เช่น ร้านค้าต่างๆ ในเมืองใหญ่ ซึ่งทำให้ผู้สัญชาติไปมาไม่มีทางเดินและอาจเกิดอุบัติเหตุได้เมื่อต้องลงไปเดินในถนน
- ปัญหาการทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง ทำให้น้ำเน่าเสีย เป็นมลภาวะทางน้ำ สัตว์น้ำถูกทำลาย และใช้ในการอุปโภค บริโภคไม่ได้
- ปัญหาการฉีดสารเร่งเนื้อแดงในสัตว์เลี้ยง โดยเฉพาะสุกรและไก่ ซึ่งมีผลต่อโรคภัยไข้เจ็บในมนุษย์ เช่น โรคมะเร็ง เนื้องอก เป็นต้น
- ปัญหาการดื่มสุราและขับขี่รถบัตร์/รถจักรยานยนต์ ในวันเทศกาลต่างๆ ทำให้เกิดอุบัติเหตุสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก

จะเห็นได้ว่าปัญหาดังกล่าว นับว่าเป็นผลพวงจากการขาดจิตสาธารณะนั่นเอง ดังนั้นจิตสาธารณะจึงเป็นจิตลักษณะที่สำคัญที่สุดของสมาชิกทุกคนในสังคมทั้งในระดับโลกและระดับบุคคลที่ทุกคนต้องหันมาให้ความสำคัญและกระหนนกันสิ่งนี้ย่างเร่งด่วน

การปลูกฝังจิตใจให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อคนเองและสังคมเป็นการสร้างคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่มาจากการใน สำนัก “จิตสาธารณะ” จึงนับว่า เป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญในการปลูกจิตสำนึกให้บุคคลรู้จักเสียสละ ร่วมแรงร่วมใจมีความร่วมมือในการทำประ邈ชน์เพื่อส่วน

ร่วม ช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมช่วยกันพัฒนาคุณภาพชีวิต และช่วยแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคม โดยรวม ดังที่คำชี้แจงวันเด็กของนายกรัฐมนตรี 2554 ที่ว่า

จากความจำเป็นและข้อมูลที่ได้ประมวลสังเคราะห์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงของภาคใต้ ที่ทำหน้าที่ให้กับสังคม มาตั้งแต่ พศ. 2510 ได้ผลิต พลิตบัณฑิตออกสู่สังคมมาแล้วมากกว่า 40,000 คน และมีวิสัยทัคณ์ของมหาวิทยาลัยที่ว่า

และทั้งได้กำหนดให้มีวันประโภชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่งให้ตรงกับวันที่ 24 กันยายน 2553 เหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาจิตสาธารณะของนักศึกษาและศึกษาว่ารูปแบบการดำรงชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ว่ามีความสัมพันธ์ต่อกันหรือไม่อย่างไร เพื่อ พลิกการศึกษาที่ได้ครั้งนี้ จัดเป็นประโภชน์ต่อมหาวิทยาลัย คณะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปเพื่อ การศึกษาเข้าใจ พัฒนา ปรับเปลี่ยน เสริมสร้าง บ่มเพาะ ขัดเกลาปัญหานักศึกษาต่อไป

ความสำคัญของการศึกษา

1. ผลการศึกษาทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับจิตสาธารณะและรูปแบบการดำรงชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี จำแนก ตามเพศ คณะ ประเภทของ โรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา ระดับนักเรียนศึกษาตอนปลาย ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศาสนา

2. ช่วยให้ทราบว่าจิตสาธารณะและรูปแบบการดำรงชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย- สงขลานครินทร์สัมพันธ์กันหรือไม่

3. เป็นประโภชน์ต่อการศึกษาในเชิงลึกต่อไป

4. คุณค่าของข้อมูลที่ได้รับเป็นประโภชน์ต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และทุกคณะที่จะพัฒนานักศึกษา วางแผนโปรแกรมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของนักศึกษา ในอันที่จะนำไปสู่ศักยภาพอย่างสูงสุด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 จากจำนวน 7 คณะ กล่าวคือ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะรัฐศาสตร์ คณะวิทยาการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวิทยาลัยอิสลามศึกษาในระดับ ปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2553 จำนวน 6,935 คน

กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 จากจำนวน 7 คณะ กล่าวคือ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะรัฐศาสตร์ คณะวิทยาการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวิทยาลัยอิสลามศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2553 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างและขอนให้เกิดความความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สูตรของยามานาเคน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane, 1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 379 คน

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
3. เพื่อศึกษาจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามเพศ คณะ ประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศาสนา
4. เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนก ตามเพศ คณะ ประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศาสนา
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตสาธารณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

สมมติฐานในการวิจัย

1. จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี แตกต่างกันตาม เพศ คณะ ประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศาสนา
2. รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี จำแนก ตามเพศ คณะ ประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศาสนา
4. จิตสาธารณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี มีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

เพศ

คณะ

ประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชั้นปี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

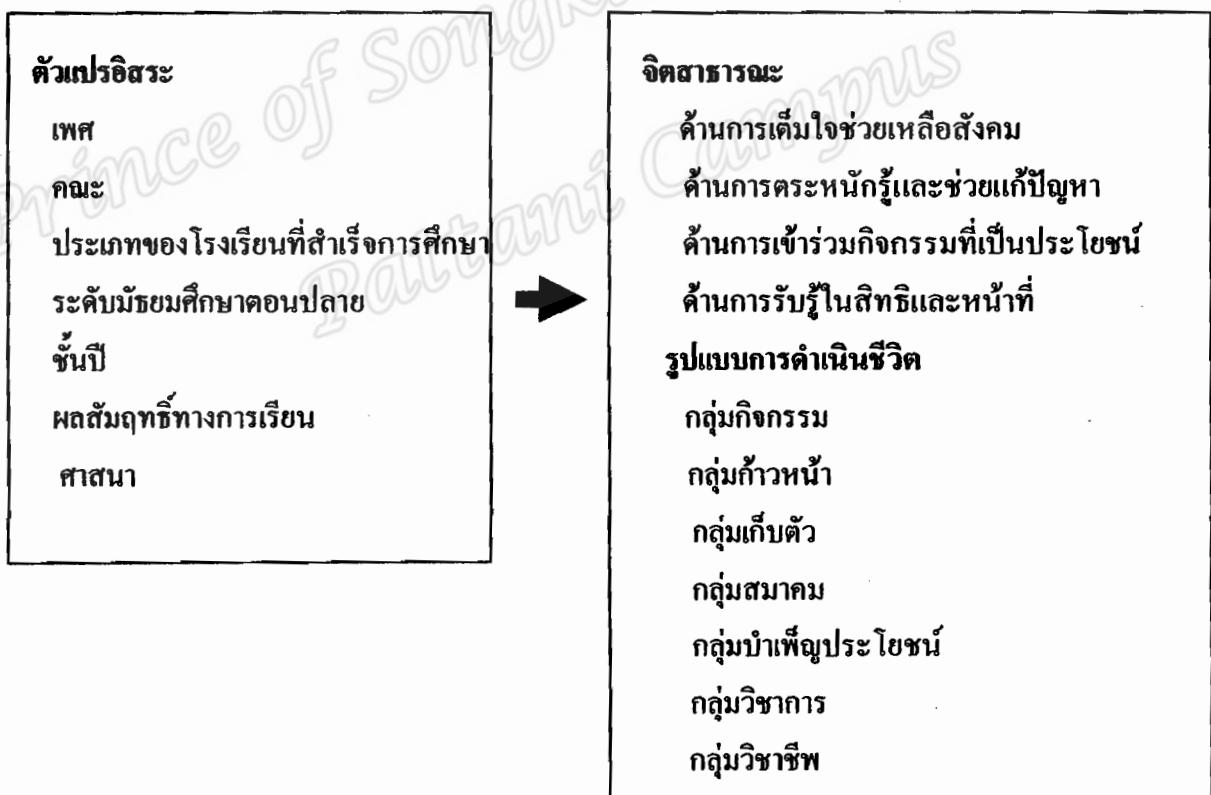
ศาสนา

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

จิตสาธารณะ

รูปแบบการดำเนินชีวิต

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

1. **จิตสาธารณะ หมายถึง คุณสมบัติของบุคคลที่มีความใส่ใจ ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม รอนตัว รับผิดชอบ เต็มใจช่วยเหลือ กระหนกกรุ๊และช่วยแก้ปัญหาภายในชุมชนและสังคม เช่น ร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับในสังคม รับรู้สิทธิและหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกของ สังคมส่วนรวม**
2. **รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง ลักษณะของบุคคลในการใช้ชีวิตประจำวันภายใต้กรอบ แนวคิด ปรัชญาของตนเอง ประกอบด้วย 7 กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มกิจกรรม กลุ่มก้าวหน้า กลุ่มเก็บตัว กลุ่มสมาคม กลุ่มนบำเพ็ญประโยชน์ กลุ่มวิชาการ และกลุ่มวิชาชีพ ทั้งนี้โดย อาศัยแนวคิดของไพชูรย์ สิน Laratarn (2526)**
3. **นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2553 ในระดับปริญญาตรี จากจำนวน 7 คณะ**